

tato eventualita — jak uvedeno — není na sporu. O takových to následcích dohody — nevylučující použití zákonného předpisu § 17 — nemůže však logicky býti řeči, když zaměstnavatel ve lhůtě smlouvené přihlášky nepodal a touto dohodou se tedy vůbec neřídil.

Pak ovšem za všech okolností — ať již dohoda je platna čili nic — zaměstnavatel pozbyl výhod této dohody a dopadá na něho zákonné ustanovení cit. § 17, může proto pojišťovna požadovati náhradu podpůrného nákladu, jsou-li ovšem splněny předpoklady cit. § 20 odst. 2; neboť zaměstnavatel nemůže ve svůj prospěch se dovolávati dohody, jíž se neřídil, a které proto nemůže dávat za vinu, že jej přiměla k nedodržení zákonné lhůty přihlašovací. Je-li tomu tak, jest v daném případě otázka platnosti neb neplatnosti zmíněné dohody irelevantní a netřeba se nss-u jí zabývat.

Žal. úřad vycházel z odchylného právního názoru, že pojišťovna nezákonným povolením výjimek z předpisu §§ 17 a 194 zák. č. 221/24 pozbyla vůbec nároku na podpůrný náklad podle § 20 téhož zák., a opomenul, veden tímto nesprávným názorem, zjistiti, zdali in concreto jsou splněny zákonné předpoklady § 20 odst. 2. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9716.

**Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
Právní věta jako u č. 9715.**

(Nález ze dne 27. února 1932 č. 2931.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Trnavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. února 1928 uložila okr. nemoc. pojišťovna v Trnavě firmě Dynamit Nobel v Bratislavě, aby pojišťovně nahradila na základě § 20 zák. č. 221/24 1.340 Kč jakožto nemocenské vyplacené dělníku Petru H., který byl u firmy v zaměstnání od 4. listopadu do 10. listopadu 1927, dne 11. listopadu 1927 onemocněl a k pojištění byl přihlášen až 17. listopadu 1927, tedy opožděně a po onemocnění.

Proti tomuto výměru podala firma námitky, že dodržela smlouvenou lhůtu přihlašovací. Podle úmluvy s pojišťovnou měli přechodně zaměstnaní dělníci, ku kterým také Petr H. náležel, býti přihlašováni týdenním mzdovým výkazem, který měl býti zasílán pojišťovně do třetího dne každého týdne za předešlý týden. Mzdový týden u firmy začíná pátkem a končí čtvrtkem, třetím dnem se rozumí den týdne účtování následujícího (kalendářního) a tím jest středa; ve středu dne 16. listopadu 1927 byl také mzdový výkaz za dobu od 4. listopadu do 10. listopadu 1927 dán napoštu. Námitky tyto zamítl okresní úřad v Trnavě výměrem

z 29. května 1928 s odůvodněním, že mzdový týden končil dne 10. listopadu 1927 a smluvená lhůta přihlašovací začínala tedy dnem 11. listopadu a nikoli dnem 13. listopadu 1927.

Odvolání proti tomuto výměru firmou podanému vyhověl zemský úřad v Bratislavě nař. výměrem, výměr první stolice zrušil a firmu od povinnosti náhradní osvobodil s tímto odůvodněním: Pojišťovna uplatňuje náhradu podle § 20 zák. č. 221/24 následkem nedodržení smluvené lhůty přihlašovací. Podle § 20 tohoto zák. však může pojišťovna uplatňovat nárok na plnění zákonitého požadavku z nedodržení přihláškové lhůty tímto zákonem v § 17 stanovené. Podle tohoto § jest zaměstnavatel povinen, osoby u něho zaměstnané a pojištění podléhající přihlásiti nejpozději třetího dne ode dne, kdy pojištěnec počal vykonávati práci povinně pojištěné. Změna tohoto předpisu ohledně nepravidelně zaměstnaných dělníků jest vyhrazena vládě. Pojišťovna však nešetříc zákonitých ustanovení sama svým oběžníkem na zaměstnavatele větších podniků hospodářských zavedla výjimky ustanovení § 17 cit. zák. a trpěla nezákonnou praxí. Tímto postupem pojišťovna zavinila nepřihlášení shora jmenovaného dělníka v zákonité lhůtě podle § 17 cit. zák. Nedá se tedy uplatňovat náhrada podle § 20 cit. zák. z nedodržení smluvené lhůty.

Proti tomuto výměru čelí stížnost, o níž nss uvažil toto:

(Důvody stejné jako u nálezu předešlého.)

Č. 9717.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Rozhodnutí ústředního ředitelství tabákové režie v Praze ve věcech zaopatřovacích požitků jeho pragmatikálních úředníků není konečným rozhodnutím ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 27. února 1932 č. 2982.)

V ě c: Marie K. v Bářské Šťavnici proti ústřednímu ředitelství tabákové režie o vdovskou pensí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o n e p ř í p u s t n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 18. května 1929 nevyhovělo žal. ústřední ředitelství tabákové režie v Praze o žádosti st-lky, vdovy po kontroloru tabákové režie Juliu K. v Bářské Šťavnici, z 8. května 1929 o poukázání zvýšené pense vdovské za dobu od 1. října 1922 do konce září 1927, upozornivši ji při tom výslovně na první odstavec svého dekretu z 2. listopadu 1928, kterým jí bylo sděleno, že její pense byla převzata čsl. státem prozatímně bez projudice pro definitivní úpravu a že jí z toho převzetí nevzniká nárok na výhody stanovené vynesemím min. fin. č. 121.889/26-VII/8 z 30. prosince 1926.

Maje provésti právní revisi nař. rozhodnutí musil nss vzhledem k předpisu § 4 zák. o ss z úřední povinnosti zkoumati především svou vlastní příslušnost.